

Metsästysjärjestelyt: Perämeren kansallispuiston ja Huiturin vesialueiden metsästysjärjestelyt

HKS-tilaisuus 22.9.2021 klo 17-19

Paikalla Metsähallitus: Eevamaria Harala (HKS-projektipäällikkö, pj), Mikko Rautiainen (erikoissuunnittelija, metsästys), Eero Hartikainen (eräsuunnittelija, kalastus), Essi Keskinen (meribiologi, siht), Arja Halinen (alueiden hallinta, aluepäällikkö), Markus Aho (erätarkastaja)

Paikalla edustajia/ osallistujia seuraavista tahoista: Suomen riistakeskus (Lappi, Kainuu), Tornion riistanhoitoyhdistys, alueella tai saaristossa ammattikalastusta, norpanmetsästystä ja pienriistan metsästystä harjoittavia ja asiaa tuntevia henkilöitä, alueen virkistyskäyttäjiä. (8 osallistujaa)

Keskustelu-osuudessa vain Metsähallituksen kommentit on nimetty.

Pj Eevamaria Harala avasi keskustelutilaisuuden klo 17.02 käymällä läpi kokouskäytännöt ja esittelemällä asialistan ja selvityksen taustan.

Perämeren hoito- ja käyttösuunnitelma (HKS) päivitetään vuosien 2021-2022 aikana. Osana suunnitelmaa selvitetään Perämeren kansallispuiston ja ympäröivän valtion vesialueen (ns. Huiturin vesialue) mahdollinen yhdistäminen ja sen seurauksena mahdolliset tulevat metsästyskäytännöt. Metsähallituksen näkemyksen mukaan alueita olisi mielekäs hallinnoida yhtenä kokonaisuutena.

Mikko Rautiainen esitteli nykyiset metsästysjärjestelyt.

-Metsästyksen nykytila, Perämeren kansallispuisto: metsästys on kielletty. Poikkeusluvalla saa vähentää luonnonsuojelullista vahinkoa aiheuttavia lajeja, kuten pienpetoja.

-Metsästyksen nykytila, Huiturin vesialue: valtion vesialue, ei yleisvettä. Metsästyslain 8 §:n mukainen vapaa metsästysoikeus torniolaisilla. Metsähallitus voi myydä alueelle metsästyslupia. (Kansallispuistoon kuuluvat saaret kuuluvat metsästyskieltoalueeseen).

Keskustelu metsästyksen nykytilasta:

Huiturin vesialueella metsästys kohdistuu jonkin verran sorsalintuihin (syksyisin). Hylkeenpyynti on erittäin suosittua. Ainoa Tornion merialue, jossa pystyy metsästämään hyljettä. Hylkeenpyynti pääosin keväällä jäidenlähdön aikaan, kun kansallispuistossa ei ole juuri mitään muuta käyttöä.

Oikeuden ratkaisun mukaan kansallispuistossa saa pyytää vain vieraslajeja, osallistujan arvion mukaan myös ketun metsästys lienee pykälien venyttämistä. Hylkeitä näkee alueella päivittäin.

(Laajemmalle) alueelle tehtiin Luken toimesta harmaaahylkeen predaatitutkimus v. 2008-2009.

Poikkeusluvalla pyydettiin n.100 hyljettä ja muutama norppa, ehkä n.95 % kansallispuiston alueelta, myös Huiturin alueelta. Kartta sijainneista sovittiin lähetettäväksi Metsähallitukselle, antaa käsitystä kansallispuiston merkityksestä hylkeenmetsästykselle.

Hyvä että kokous järjestetty mutta 30 v myöhässä. Kansallispuistoa perustettaessa luvattiin, että mitään käyttörajoituksia ei tule, mutta sitten kaikki paitsi kalastus kiellettiin. Tämä siitä huolimatta, että Metsähallitus sanoo ohjeissaan, että erityisesti Lapissa tai merellä pitäisi ottaa paikallisten toiveet huomioon, ja ollaan Lapissa ja merellä. Perämeren kansallispuistosta pitäisi tehdä samanlainen kuin kaikista muista Lapin kansallispuistoista ja metsästys sallia.

Kysymys Riistakeskukselle (Mikko Rautiainen): Onko mahdollista saada yleistettyä karttaa, josta näkisi alueet missä metsästetään (omariista.fi tms.)?

Vastaus: on varmaan mahdollista tehdä esimerkiksi lämpökartta Huiturin vesialueelta, karkeistettua tietoa mahdollista saada. Tänä vuonna neljä norppaa saatu.

Kysymys: Torniossa on n. 3000-4000 metsästyskortin maksanutta, suhteessa Lapissa metsästys aika suurta. Torniossakin hylkeenpyyntikulttuuri lupien ja hyljemäärien noustessa kasvussa, uusiakin hylkeenpyyttäjiä. Koronan myötä muutenkin laajentunut kansallispuistojenkin käyttö. Yhteinen huoli on kalakannat, vaikka tämä metsästyskokous onkin. Hylje vaikuttaa kalansaaliisiin, varsinkin kasvavat hyljekannat. Montako aktiivista metsästäjää alueella toimii?

Vastaus: Suuri muutos tuli, kun norppa muuttui luvalliseksi lajiksi. Huiturista varmaan joku harmaakin ammuttu, mutta norpat viihtyvät Huiturissa jäällä. Harmaahylkeet vaativat kovan pyyntiponnistuksen, ei esiinny keväällä Huiturin alueella, mutta norppaa on. Hyvä, että norppa on nyt kiintiöluvalla, lupamenettely poistunut eli samanlaista kuin karhunmetsästys. Metsästys lisääntynyt, ainakin parikymmentä uutta nuorta miestä, mukava nähdä. Tänä vuonna ammuttiin muutamia syksyllä (kalastustorjuntaa), keväällä ammuttiin muutamia norppia kalastajien avuksi. Ehkä 20 jäi ampumatta koko kannanhoitoalueella, kiintiössä pikkusen alle 400 hyljettä.

Vastaus: kiintiötä jätettiin tarkoituksella vähän ampumatta, luvanhaltiat odottivat, jos myöhemmin tulee kalastajille jotain ongelmia ja pitää olla kiintiötä jäljellä. Hyvin meni pyynti. Kiintiötä nostettu, lupia paljon. Katsotaan miten menee ensimmäisen vuoden jälkeen, kun saadaan pyytää norppia kuten hallejakin. Huituri on hyvin tärkeä alue ja toivottavasti ei tulisi samoja ongelmia kuin Merenkurkussa, jossa on hylkeensuojelualueita, jossa hylkeet tulee rantaan asti kun suojelualueilla ei saa pyytää, vaikea tilanne kalastajille.

Kysymys (Eevamaria Harala): Onko yhtään vieraspetopyyntiä alueella tehnyttä paikalla?

Vastaus: Ei, mutta käsitys on, että on pyydetty. Oltu ruotsalaisten kanssa supikoiran yhteistyöpoistohankkeessa, aktiivista on ollut.

Mikko Rautiainen esitteli, mitä tapahtuisi, jos Huiturin vesialue liitettäisiin kansallispuistoon. Vesialuetta ei voi liittää suoraan kansallispuistoon, koska silloin sen metsästyskäytäntö muuttuisi merkittävästi (Ympäristövaliokunnan linjaus). Liittäminen tulee siis tehdä säädösteitse. Tällöin myös metsästyskysymys nousee tarkasteltavaksi. Jos asia etenee, sitä valmistelelee ympäristöministeriö ja säädöksen antaa eduskunta.

Esitelty voimassa olevan luonnonsuojelulain kannalta keskeiset pykälät: Lsl 13 § metsästyskielto; Lsl 15 § poikkeukset metsästyskiellosta: poikkeusluvalla vähentää vieraslajeja ja (luonnonsuojelullisesti) haitallisia lajeja; sekä poistaa riistalajeja, jotka aiheuttavat uhkaa turvallisuudelle tai omaisuudelle (tähän esitetty parannusta käynnissä olevassa Ls-lain uudistuksessa, jolloin sisältäisi norpan ja hallin); 16 § kannanotto Metsästyslain 8 §:n voimassaolosta suojelualueella.

Alustavia ajatuksia metsästyksen järjestämiseksi - Metsähallituksen lähtökohta: vieraspetojen ja ketun poisto (linnustoarvot); hylkeiden osalta selkeä järjestely, joko metsästyslain mukaisen metsästyksen salliminen (+ajallinen tai alueellinen rajoitus) tai hyljekantojen rajoittaminen luonnonsuojelulain mukaisin poikkeusluvin ("omaisuudelle aiheutuva merkittävä taloudellinen vahinko").

Keskustelu:

Oikea tie olisi lähteä metsästyslain 8 §:stä ja metsästyslupa koko kansallispuiston alueelle. Ei voi jättää Metsähallitukselle (alueen luontopalvelut) poikkeuslupien hakua. Selkämeren kansallispuistossa on onnistunut metsästysjärjestely. Lakiin oikeudet metsästyksessä.

On totta, että vanhojen kokemusten pohjalta (v.1991) muistaa, että silloin sovittiin, että Huiturin saaria ei oteta kansallispuistoon, mutta lopulta olikin kuitenkin mukana. Tästä syystä on heikko luottamus ympäristöministeriöön.

Norppaa on yritetty ympäristöministeriön taholta suojella 30 vuotta kohdunsaun kuroumataudin takia. Ei tiedetä, onko tautia vielä. Hylkeet jo Isohaaran tyvellä ja Kemijokisuussa. Torniojoen lohisaaliissa yllättävän paljon hylkeiden hampaanjälkiä. Hylkeiden vaikutus lohelle iso, mutta varmasti myös siialle ja taimenelle kasvanut viime vuosina huomattavasti. Sen takia hylkeenmetsästystä Huiturin ja kansallispuiston vesialueella ei missään nimessä saisi rajata ajallisesti eikä paikallisesti, eikä pyrkiä estämään kiintiöiden mukaista metsästystä. Kanta kestää näillä ja suuremmillakin kiintiöillä metsästyksen tällä hetkellä. Metsästys on murto-osa kannasta. Hyljekannat nyt jo kestävämmällä tasolla kalastuksen suhteen, eikä nyt pitäisi estää hyljekannan kasvamisen rajoittamista. Lopetetaan Möylyn hylkeidensuojelualue koska se on täysin turha tänä päivänä.

Möylyyn tulisi tässä samalla puuttua, se on tarpeeton suojelualue. On pelko, että tästä tulee hylkeidensuojelualueen jatko Möylylle. Pitää saada normaalin kannansäätelyn piiriin hyljekin ja metsästys vapaata, eikä kenenkään virkamiehen/naisen päätettävissä annetaanko poikkeuslupa.

Selkämeren kansallispuistossa hylkeenmetsästys on sallittua. Eikö ole tulossa ristiriitainen tilanne, jos Perämeren kp:ssa sallitaan mutta naapurissa on hylkeiden suojelualue. Möylyn suojelualue tulisi poistaa samassa yhteydessä, kun tehdään uusi säädös Perämeren kp:hen.

Kysymys: Entä merimetso, jota pitäisi myös tulevaisuudessa ehkä päästä säätämään kansallispuistossa?

Vastaus (Mikko Rautiainen): Metsähallituksella ei ole tällä alueella vielä tullut merimetso-ongelmaa, joten emme osaa ottaa kantaa, miten se ratkeaisi. Merimetso ei ole riistalaji ainakaan vielä eikä metsästyksen piirissä. Poikkeusluvat ovat tällaisia tilanteita varten, mutta taipuvatko pykälät tällaisiin tilanteisiin?

Vastaus (Arja Halinen): Kansallispuiston alueella ei ole vielä pesiviä merimetsoja, mutta jos Huiturin alue liitettäisiin kansallispuistoon säädösvalmistelun kautta, niin tämäkin asia tulee valmistelussa käsittelyyn. Ei supikoira ja minkkikään ole enää riistalajeja mutta niiden poisto on mahdollista poikkeuslupien nojalla. Eli kumpikin menettely olisi lainsäädännöllisesti mahdollista toteuttaa, joko suoraan kansallispuiston perustamissäädöksellä tai luonnonsuojelulain 15 §:n poikkeuslupamenettelyä käyttäen.

Kysymys: Nyt ollaan puhuttu vieraspedoista ja pienpedoista (minkki, supikoira, kettu), ainakin Merenkurkussa suuriakin ongelmia myös variksen, korppien ja lokkien kanssa, jotka ovat erikoistuneet vesilintujen tappamiseen. Miten voisi huomioida tämän? Hylkeiden menestymistarinaan ei voinut tietää vuonna 1991 ja nyt kun otetaan asia uudestaan käsittelyyn, YM voi tehdä harkinnan uudestaan ja tällä kertaa oikein. Merenkurkussa väännetty merimetsan kanssa 10 vuotta ja ongelmat suuret kalastajille. Kannattaa ottaa siis myös merimetsot huomioon.

Vastaus: (Eevamaria Harala): Ei tiedetty aikanaan, että hylkeen tilanne paranisi näin. Taitaa olla ensimmäisiä onnistumistarinoita käsillä, joten nyt on ympäristöministeriöllä mietinnän paikka, että miten tällaisiin tilanteisiin reagoidaan.

Vastaus (Mikko Rautiainen): Merimetso hyvä esimerkki etelästä - jos nyt pystyttäisiin tekemään parempi säädös, joka voisi myös ennakoida merimetsoa. Merenkurkussa haittalintujen osalta yhteistyössä paikallisten ja Metsähallituksen Luontopalvelujen kanssa on haettu Riistakeskukselta poikkeuslupia varisten ja harmaalokkien vähentämiseksi rauhoitusaikana suojeluun varatuilta alueilta, tietynlaista täsmätoimintaa, jonka nykyiset poikkeussäädökset mahdollistavat. On mahdollista myös muualla, jos nähdään, että poistolla saadaan aikaan myönteisiä luonnonsuojelullisia vaikutuksia - Merenkurkusta nyt kokemustakin vastaavasta.

Varmasti parempi, että tehdään uusi säädös koko puiston osalta ja otetaan nykytilanne huomioon ja päivitetään tähän päivään eikä eletä siinä 1991 vuoden tilanteessa.

Merimetsoja on jo jonkin verran, ja pitäisi lisätä riistalajiksi. Torniossa on jakokunnan vesialueet ja metsästäminen ollut ihan suosittua ja tähän Vähähuiturin kolmioon rajoittuu. Siinä myös hylkeellä iso merkitys, että nyt myös metsästyskulttuuria saatu enemmän. Ei vähennä kansallispuiston virkistyskäyttöä koska ei ole samanaikaista, veneilykausi loppuu kuin seinään syksyllä eikä kukaan tule ennen jäidenlähtöä. Kun veneilykausi loppuu, niin olisi ihan luontaista jatkaa molemmista päistä metsästyksellä puiston käyttöaikaa, että saadaan kaikki tehokkaasti nauttia puistosta. Hylkeenpyynti tulisi olla sallittua koko puiston alueella koska pyyntiaika on suurimmaksi osaksi keväällä, tai syksyllä veneilykauden jälkeen, kun puistolla ei ole muuta käyttöä eikä siis vaaratekijöitä.

Arja Halinen: Mikolla hyvin uuden säädöksen vaihtoehdot mahdollisuuksista esillä. Säädös on aina aika jäykkä - voi olla seuraavat 30 vuotta staattinen, jos jotain kerran kirjataan. Tämän palaverin asia ei ole löytää yhtä kirjattavaa linjausta, mutta selvitykseen pitäisi löytää hyvä kirjaus, joka ei tarpeettomasti jäykistä tilannetta, jos jonkun lajin tilanne tulevaisuudessa muuttuu esim. uhanalaisluokituksessa. Pohjanmaan-Kainuun alueella tästä klassinen esimerkki kanalintujen metsästys - uhanalaisluokituksen muuttuessa aiheuttanut kirjavuutta metsästysmääräyksissä eri aikoina perustetuilla suojelualueilla.

Eevamaria Harala: Kun säädöskirjauksia mietitään, pitää muistaa, että pelkkä alueen mielipide ei riitä, vaan alueelta tulee saada myös sekä luonnonsuojelullisesti että käytöllisesti vakuuttavat ja toimivat perustelut, että on todennäköistä, että ne pysyvät ympäristöministeriön valmistelussa ja eduskunnassa. Teissä ja täällä on se alueellinen asiantuntemus, jonka perusteella tätä mietitään.

Eri kansallispuistoissa voi olla myös niin, että yhdessä puistossa on eri säädöksiä eri alueilla, mutta Metsähallituksen mielestä kaksi erilaista metsästyssäädöstä ei ole hyvä tai selkeä samassa puistossa. Tavoite on, että yksi yhtenäinen järjestely ja sitä parempi käytön kuin suojelun kannalta, että olisi hyvä säädös alusta lähtien.

Kysymys (Mikko Rautiainen): Mitä ajatuksia ja toiveita liittyy vesilinnustukseen?

Vastaus: Vesilinnustustahan nimenomaan harrastetaan Vähähuiturin kolmion alueella. Käsitäkseni mukaan on ollut ihan toimiva käytäntö ja halutaan sen jatkuvan. Vaikka saaret suojeltu niin merialueella sitä saa tehdä. Perinteisesti rannikkoalue sorsan kannalta tärkeämpi, mutta on Huiturin alueella suosittuja paikkoja. Ei niin suuressa mittakaavassa mutta kuitenkin, matalissa vesissä sorsanmetsästystä tehdään. Vaikuttaa mm. merenkäynti, rannikot suojaisempia.

Mantereen puolella ollaan aika vahvasti riistahallinnon kannalta monilajista kannanhoitoa viemässä eteenpäin, eli maalla olevia suurpetoja ja hirvieläimiä ja niiden välistä dynamiikkaa on mietitty. Tässä sama asia, siirrytään maalta merelle ja huippupetona hylkeet ja vastinkappaleena kalat ja monilajinen kannanhoito. Lajit keskenään vuorovaikutuksessa ja tämä täytyy ottaa huomioon keskustelussa.

Laajempaan asiaan yleisesti se monilajisuus tulee pitää mielessä tässä keskustelussa. 30 vuotta sitten kun lakia säädettiin eikä osattu ennustaa tulevaisuutta, laitettiin aika kireäksi säädökset. Nyt on mahdollista ottaa huomioon nykyhetki ja hyljekannat ja niiden kehityksen suunta, mutta sitten pitäisi pystyä kirjaamaan pykälään myös mahdollisimman paljon liukumavaraa. Säädöstä itsessään ei pitäisi tarvita perata aina 10-15 vuoden välein koska se on kirjattu liian tiukaksi eli pitäisi olla mahdollista erilaisin poikkeuksin mahdollistaa asioita ilman säädöksen avaamista.

Kalastajiin ja hylkeisiin liittyy paljon problematiikkaa. Monilajisuus on tärkeää - kun puhutaan kasvavista hyljekannoista, pitäisi nostaa esiin myös uhanalaiset meriharjus ja meritaimen, joihin tuolla hyljekannalla on vaikutusta. Tällä pitäisi olla vaikutus avata metsästyksen koko Perämeren alueella. Metsästyksen salliminen - hyljekantoja suojellaan asetuksella eikä luonnonsuojelulaille, ja kannan säätely perustelisi metsästyksen avaamista. Tärkeää huomioida myös tuo metsästyksen ja veneilyn kausittuminen: (huvi)veneily ja metsästyksikausi ovat erillään, harvoja kulkijoita metsästyksesongin aikana, muiden käyttäjien ja metsästäjien välistä ristiriitaa ei ole.

Pohjoinen ulottuvuus - nykyaikainen keskustelu - isoja edistysaskelia tehty suojelussa ja nähty menestystarinoita (merimetso ja hylje) ja paikallishallinnon suhteen auttaisi taka-askelien ottaminen eli suojelualueiden purkaminen, käyttäjätason näkemyksiä kuunnellen.

Nykytekniikan ja valvonnan näkökulma - on sekä riistakantojen säätely että myös ilmoitusmenettely mutta myös valvonnan kehittyminen valtavasti. Yksi näkökulma puiston käytön laimentamiseen, kun myös valvonnan näkökulmasta on uusia tekniikoita olemassa.

Kysymys (Eevamaria Harala): Hylkeenmetsästysaika on siis eri aika kuin muu alueen virkistyskäyttöaika. Nyt on ollut valtakunnallisesti paljon keskustelua siitä, että turvallisuussyistä pitää joillain alueilla rajoittaa metsästyksiä. Miten näette - onko Perämeren kansallispuiston tai Huiturin alueella tällaisia alueita? Onko turvallisuusnäkökulmaan kommentteja? Metsästäjät eivät varmaan yleensäkään halua mennä sinne missä on paljon ihmisiä, koska sellaisella alueella metsästäminen on riskialttiimpaa ja vaativampaa?

Vastaus: Selkä-Sarvessa ja Pensaskarissa Metsähallituksen tuvat ja palvelupisteet ja suojasatamat. Kesäaikana suojasatamat nakutettu täyteen juhannuksesta elokuun puoliväliin, sitä ennen ja sen jälkeen ihan satunnaista käyttöä. Kun jahti päällä niin ainoastaan rohkeimmat liikkuu jäällä (kelkkailukausi jo ohi). Turvallisuuden kannalta ei tule olemaan ongelmia. Saarista etäisyydet pitkiä. Vähähuiturista Sarveen 15 km, pitkät etäisyydet saarien välilläkin.

Vastaus: Kokemuksia Merenkurkusta: Siellä metsästetään hylkeitä sisäsaaristoa myöten, jossa on satoja, jopa tuhansia huviloita. Vielä ei ole tullut mitään vaaratilanteita hylkeenmetsästyksen myötä. Käytetään eri luoteja, ettei lähde kimmokkeena minnekään. Pyyntikulttuuri kuuluu merelle. Jos olet lastannut hylkeen veneeseen ja menet satamaan, ihmiset tulee innoissaan katsomaan ja haluaa lihaa. Ei ole tullut vaaratilanteita vastaan, korkeintaan toisten hylkeidenpyytäjien kanssa. Totta kai on henkilöitä, jotka ei halua, että kukaan metsästää mitään. Merenkurkussa mennyt kuitenkin hyvin, ja on enemmän veneitä ja huviloita kuin pohjoisessa.

Vastaus (Markus Aho): Samoilla linjoilla keskustelun kanssa turvallisuusnäkökulman kanssa - kiviääriläisyydellä aseella ei suurta ristiriitaa hylkeenmetsästyksellä ja virkistyskäytöllä jo ihan ajallisen sijoittumisen myötä. Vesilinnunpyynti mökkiläisten kanssa enemmän hietävä asia - kaikki ei muista kunnioittaa metsästyslain suojavyöhykkeitä asuttuihin rakennuksiin, niistä tulee eniten moitteita meille. Nykyteknologia ei oikein auta vielä viranomaisten valvontakäytössä, koska on niin tiukasti säädeltyä, kehitysmahdollisuuksia voi olla esimerkiksi

luvitukseen, paikannukseen liittyviä keväisille hyljejäille - yksityiskäytössä metsästyskäytössä tekniikka toimii erinomaisesti. Parannukset tulisivat ehkä enemmänkin paremmasta metsästäjien välisestä viestinnästä. Kesäaikaan virkistyskäyttäjät(kin) toimivat valvojina kun ilmoittavat virheikäytännöistä. Viranomaisen valvonta ei ole säännöllistä.

Rajavalvonta aika vilkasta, varsinkin Merivartiosto, intresseissä myös metsästyksenvalvonta virkatehtävänä.

Eevamaria Harala esitteli jatkoaskeleet: Metsähallitus kokoaa kommentit ja ehdotukset vesialueiden yhdistämisestä kevään kalastuskokouksen ja tämän metsästyskokouksen osalta. Asiasta koostetaan mietintö tai ehdotus, jossa pureudutaan kalastukseen ja uhanalaisiin kalakantoihin, kuten meriharjukseen ja meriloheen ja niiden suojelutoimiin, sekä tässä esiin tuotuihin metsästyksen näkökulmiin. Selvitys esitetään ympäristöministeriölle (hoito- ja käyttösuunnitelman valmistumisen yhteydessä). Tämän jälkeen ympäristöministeriö ottaa vastuun asian mahdollisesta edistämisestä.

Kysymys: Minkälainen aikataulu koko hankkeella ja milloin laki maalissa ja voimassa?

Vastaus (Eevamaria Harala): Laista ei voi tietää, mutta HKS tavoite saada ensi vuoden alkupuolella tai kesällä valmiiksi, ja sen yhteydessä selvitys Perämeren kansallispuiston ja Huiturin vesialueen liittämistä. Meillä ei ole selvityksen tulosta tiedossa, haluttiin aidosti selvittää liittämisen vaikutukset kalastuksen ja metsästyksen suhteen. Selvityksessä tehdään jonkunlainen johtopäätös siitä, halutaanko asiaa edistää vai ei, sitten esitämme ministeriölle asian. Siellä se sitten etenee omaa tahtiaan.

HKS:stä vielä sen verran että jos ei valmisteluvaiheessa mene yksityisten ihmisten mielipiteet perille, on jälkikäteen turha valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Yksityinen ihminen ei ole oikeutettu valittamaan. Perämeren kansallispuiston järjestyssääntö kaatui valitukseen, tehtiin uudelleen samoilla virheillä, mutta oma valitusoikeus oli sillä välin kadonnut. Samalla lailla se esitetään suurelle yleisölle, mutta yksityinen ihminen ei voi enää valittaa vaan pitää olla jokin järjestö tai säätiö takana. Nykyinen järjestyssääntö eilistä päivää, rasite. Virkistävää, että tällainen kokous nyt saatu aikaan, kun aiemmin tehty päätöksiä vaan salassa eikä kysytty keneltäkään.

Vastaus (Eevamaria Harala): Tässä Hoito- ja käyttösuunnitelmassa (HKS) ei esitetä muutosta järjestyssääntöön, joka edellä mainitussa prosessissa oli osallistettu HKS:n kautta. HKS ei ole järjestyssäännön kaltainen säädös, vaan suunnitelma alueen käytöstä, joka toki sitoo Metsähallitusta, mutta ei yksityisiä käyttäjiä.

Vastaus (Arja Halinen): Valitusoikeus ja muutoksenhakuoikeus (järjestyssääntöön) on, mutta peruste on, kenen oikeutta tai etua asia koskee, ja taisi olla niin että järjestyssäännön määräyksistä ei yksityishenkilöön kohdistu oikeuden tai edun menetystä niin että olisi ollut tuomioistuimen mielestä muutostarvetta. HKS:n vahvistaa ympäristöministeriö, siitähän on mahdollista pyytää muutosta, mutta menestyminen on vaikeaa, jollei olisi esittää, että on rikottu lakia tai tehty joku lainsäädännön vastainen päätös. Huomio on sinänsä hyvä, että suunnittelun aikana pitäisi pystyä yhteistyössä tekemään ratkaisuja eli muutoksenhakuprosessissa ei yleensä asia johda mihinkään. Mitä enemmän yhteisiä linjoja pystytään sopimaan nyt tekovaiheessa (eli myös vielä lausuntovaiheessa), sen parempi.

Yhteystiedot: Metsähallitus, etunimi.sukunimi@metsa.fi

Eevamaria Harala (HKS), Mikko Rautiainen, (metsästyks) Eero Hartikainen (kalastus)

Hoito- ja käyttösuunnitelman sivut: metsa.fi/perameren-suunnittelu